

Visual inventory 3

Moe

Naam Natalia Hartgers

Studentnummer 500712738

Vak Vormgeving 2

Docent Koop Reynders

Datum 29-01-2016

Stijloefeningen (38) – Moe

Posted on 25 maart 2011 by Molovich

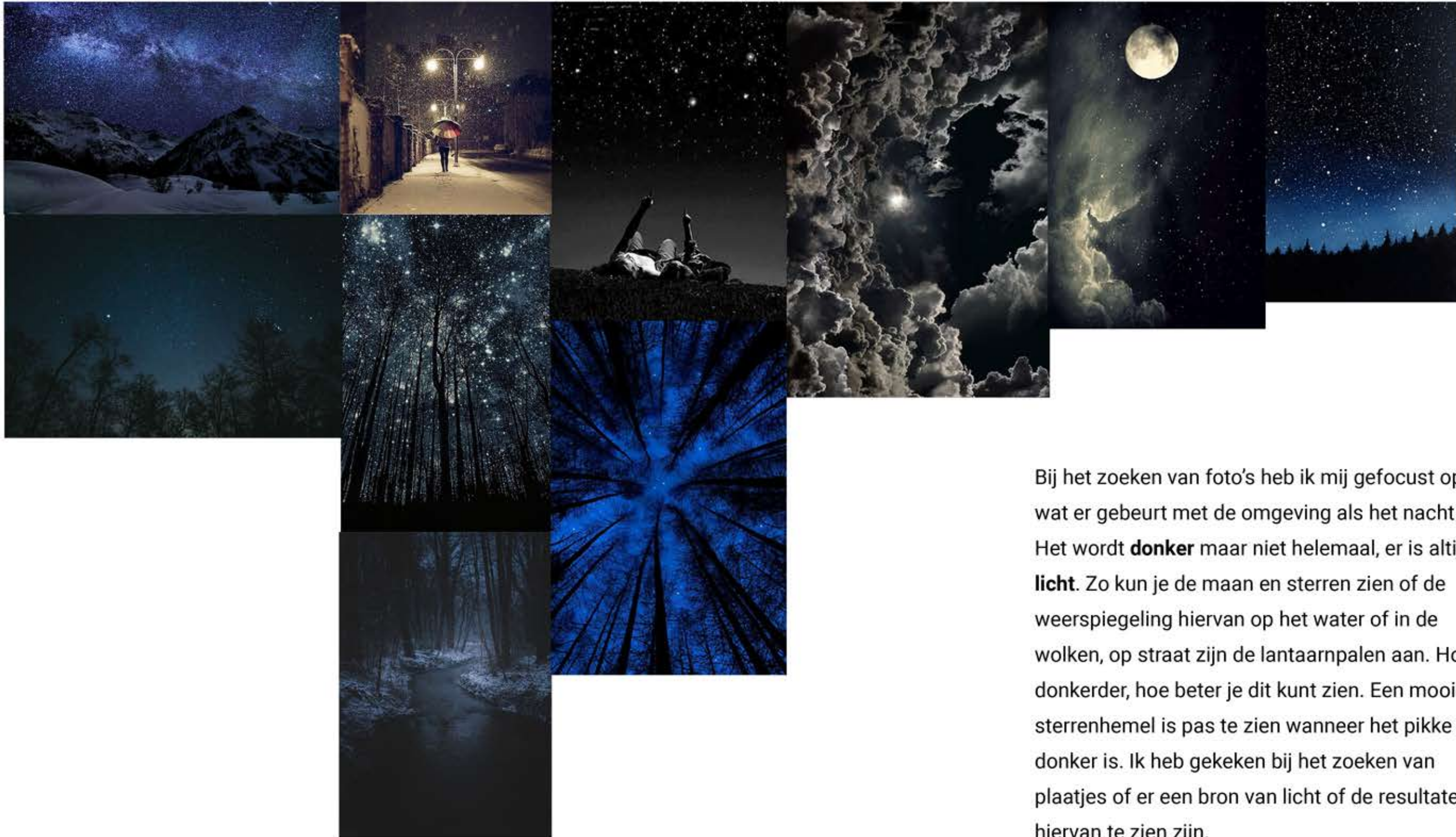
De buschauffeur port me wakker. We zijn bij de eindhalte, Centraal Station. Ik stap uit en duw de kinderwagen voort waarin mijn zoon ligt te slapen. Ik wou dat ik hem was. De mensen lopen in zichzelf gekeerd over het plein. De regen doet z'n best mij wakker te houden, maar mijn oogleden voelen zwaar, alsof er een stel verveelde kaboutertjes aan lopen te trekken. Ik zou hier en nu op de grond kunnen liggen en gaan slapen. Maar ik loop door. Met loodzware benen. Richting de Openbare Bibliotheek. Om Stijloefeningen van Raymond Queneau te lenen. Ik zoek er al weken naar. Waarom eigenlijk? Ik had nu ook in bed kunnen liggen. Ik weet niet hoe lang ik al voor de bibliotheek sta als een vrouw mij aanspreekt. Ze heeft zwart krullend haar. Zou ik dromen? Ze vraagt iets aan me. Ik ben te moe om te horen wat. Ze praat in het Engels met een Frans accent. 'Je naisse quoi,' zeg ik. De vrouw kijkt me niet begrijpend aan en vraagt of dit het postkantoor is. Ik moet heel lang en heel diep nadenken. Halverwege vergeet ik de vraag. Ik kijk naar het gebouw. De vrouw kijkt over haar schouder. Beneden rijdt een auto weg. Ik weet de vraag weer. Het zou kunnen dat dit het postkantoor is. Het zou kunnen. Het zou ook niet kunnen. Ik weet niet zeker of ik dit denk of dat ik dit zeg. En ineens weet ik weer dat dit het postkantoor niet is, maar de bibliotheek. Het postkantoor was hier wel ooit. Nu kun je het beste naar de Raadhuisstraat gaan. Als ik mijn ogen opsla is de vrouw met het ravenzwarte haar verdwenen. Ze rent achter een achteruit rijdende auto aan. Binnen sta ik voor de Q. Ik lees de titels op de ruggen van de (...)

Sfeerwoord

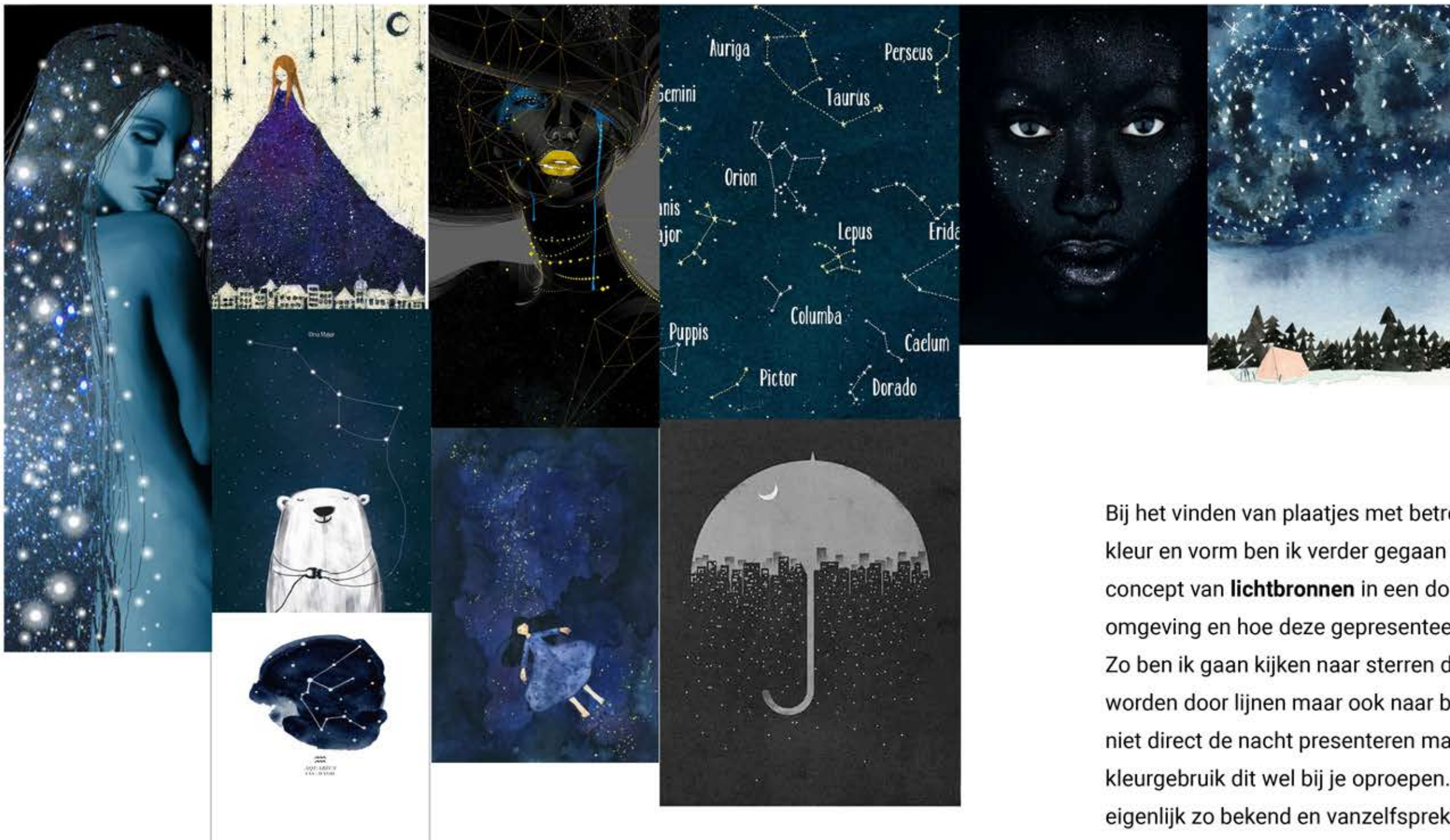
NAEHT

Concept

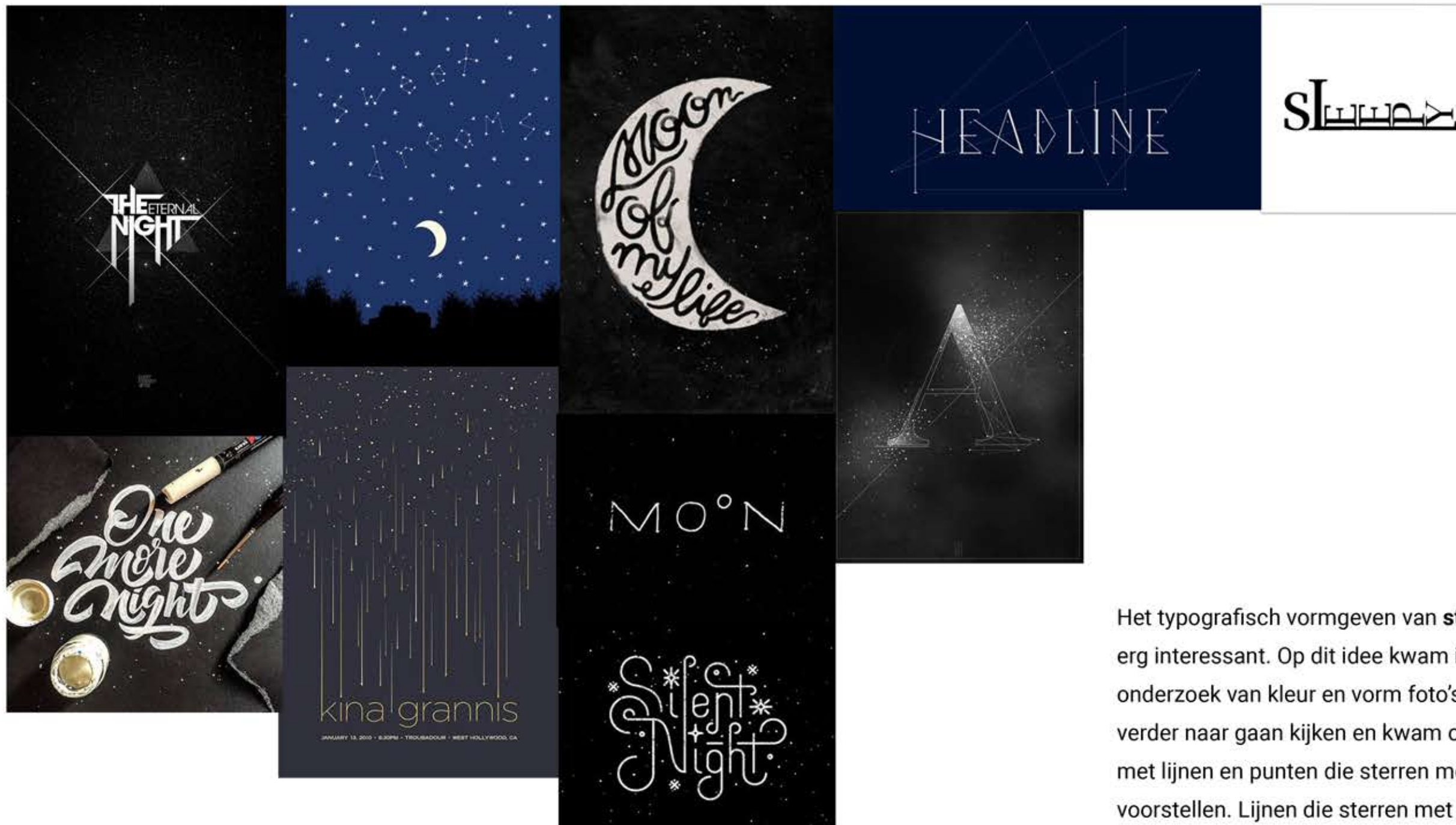
Bij dit verhaal voel ik het verlangen naar slapen. De hoofdpersoon probeert wakker te blijven omdat hij nog taken heeft die hij moet afmaken maar hij heeft wel de drang om te slapen, hij is al bijna aan het dromen. Dit gevoel associer ik met de nacht. Wanneer je op bent in de nacht maar nog taken moet voltooien voel je je heel moe en wil je het liefst slapen maar er zijn nog open taken die je wakker houden. Ook doordat de omgeving somber wordt omschreven krijg ik er een donker en stil gevoel bij wat mij doet denken aan de nacht.

Bij het zoeken van foto's heb ik mij gefocust op wat er gebeurt met de omgeving als het nacht is. Het wordt **donker** maar niet helemaal, er is altijd **licht**. Zo kun je de maan en sterren zien of de weerspiegeling hiervan op het water of in de wolken, op straat zijn de lantaarnpalen aan. Hoe donkerder, hoe beter je dit kunt zien. Een mooie sterrenhemel is pas te zien wanneer het pikke donker is. Ik heb gekeken bij het zoeken van plaatjes of er een bron van licht of de resultaten hiervan te zien zijn.

Bij het vinden van plaatjes met betrekking tot kleur en vorm ben ik verder gegaan op het concept van **lichtbronnen** in een donkere omgeving en hoe deze gepresenteerd worden. Zo ben ik gaan kijken naar sterren die verbonden worden door lijnen maar ook naar beelden die niet direct de nacht presenteren maar door kleurgebruik dit wel bij je oproepen. De nacht is eigenlijk zo bekend en vanzelfsprekend voor de mens dat wanneer je de juiste kleurgebruik wat hoort bij de nacht toepast op een ander beeld, het toch wordt geassocieerd met de nacht.

Het typografisch vormgeven van **sterren** vond ik erg interessant. Op dit idee kwam ik door het onderzoek van kleur en vorm foto's. Ik ben hier verder naar gaan kijken en kwam op typografiën met lijnen en punten die sterren moeten voorstellen. Lijnen die sterren met elkaar verbinden kunnen sterrenbeelden uitbeelden. Ook ben ik naar andere lettertypen gaan kijken die doen denken aan de nacht. Witte letters op een donkere achtergrond geven snel al dat beeld. Maar sierlijke, dromerige letters versterken dat beeld.

Dit beeld is duidelijk een foto die is genomen in de nacht op een plek waar het erg donker is zonder straatverlichting. Hierdoor is het natuurlijk licht goed te zien.

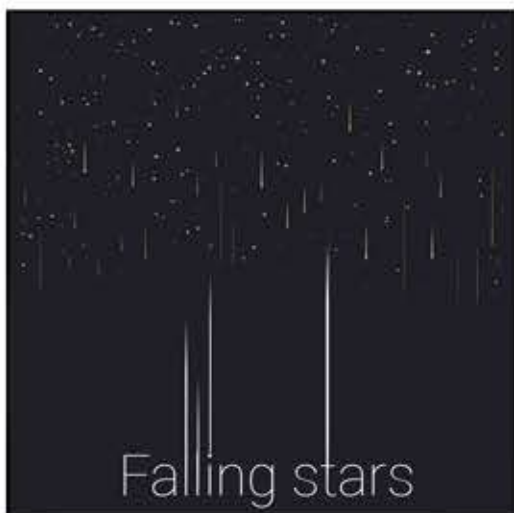

Sterren in de hemel zijn hier verbonden met lijnen om zo sterrenbeelden te vormen. Dit zou toegepast kunnen worden in het lettertype maar ook in de achtergrond van de vormgeving. Zo is tekst en vorm met elkaar verbonden net als de sterren zelf.

De letter A is hier opgebouwd uit lijnen en punten die sterren kunnen voorstellen. Zo wordt de sfeer van het verhaal toegepast in de letters.

Typografische beelden

Ik heb zoveel mogelijk geprobeerd sterren te verwerken in het lettertype. Om van het woord zelf een ster te maken en vallende sterren die verbonden worden met de letters vind ik het interessantst om verder mee door te gaan. Ook de mist door letters heen geeft een bepaalde sfeer wat ik vind passen bij de nacht.

DISPLAY FONT

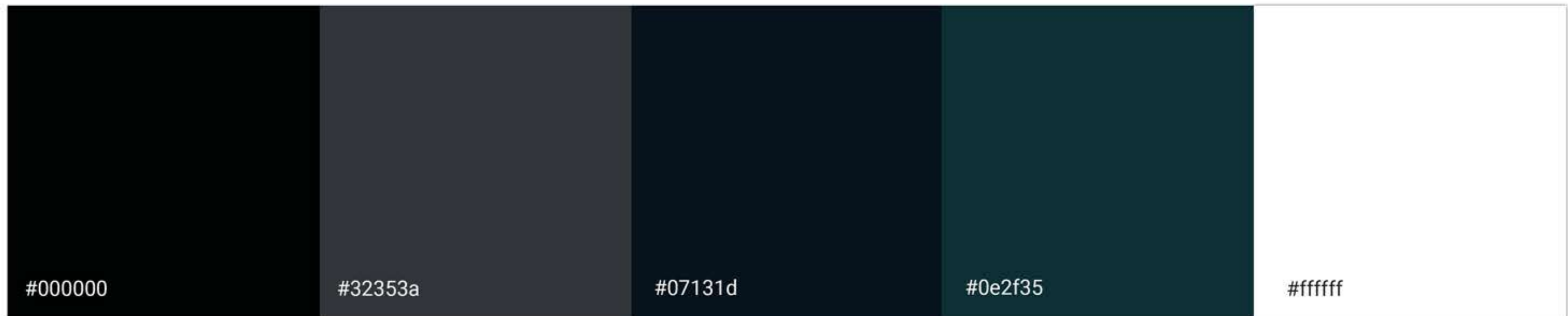
De buschauffeur port me wakker. We zijn bij de eindhalte, Centraal Station. Ik stap uit en duw de kinderwagen voort waarin mijn zoon ligt te slapen. Ik wou dat ik hem was. De mensen lopen in zichzelf gekeerd over het plein. De regen doet z'n best mij wakker te houden, maar mijn oogleden voelen zwaar, alsof er een stel verveelde kabouterijtjes aan lopen te trekken. Ik zou hier en nu op de grond kunnen liggen en gaan slapen. Maar ik loop door. Met loodzware benen. Richting de Openbare Bibliotheek. Om Stijloefeningen van Raymond Queneau te lenen. Ik zoek er al weken naar. Waarom eigenlijk? Ik had nu ook in bed kunnen liggen.

Ik weet niet hoe lang ik al voor de bibliotheek sta als een vrouw mij aanspreekt. Ze heeft zwart krullend haar. Zou ik dromen? Ze vraagt iets aan me. Ik ben te moe om te horen wat. Ze praat in het Engels met een Frans accent. 'Je naisse quoi,' zeg ik. De vrouw kijkt me niet begrijpend aan en vraagt of dit het postkantoor is. Ik moet heel lang en heel diep nadenken. Halverwege vergeet ik de vraag. Ik kijk naar het gebouw. De vrouw kijkt over haar schouder. Beneden rijdt een auto weg. Ik weet de vraag weer. Het zou kunnen dat dit het postkantoor is. Het zou kunnen. Het zou ook niet kunnen. Ik weet niet zeker of ik dit denk of dat ik dit zeg. En ineens weet ik weer dat dit het postkantoor niet is, maar de bibliotheek. Het postkantoor was hier wel ooit. Nu kun je het beste naar de Raadhuisstraat gaan. Als ik mijn ogen opsla is de vrouw met het ravenzwarte haar verdwenen. Ze rent achter een achteruit rijdende auto aan.

Het font "**Farewell Regular**" had ik gevonden tijdens mijn onderzoek van typografische beelden die passen bij mijn sfeerwoord. Het lettertype doet mij denken aan sterrenbeelden door de lijnen en punten. Dit past bij het sfeerwoord nacht.

"**Roboto**" heb ik gekozen omdat ik opzoek was naar een strak en dun lettertype die goed te bewerken is. Ik heb in mijn ontwerp vallende sterren vastgemaakt aan de tekst. Dit kon goed bij dit rechte lettertype.

Kleurenpalet

De eerste vier kleuren zijn voor de achtergrond. Dit zijn donkere, koele kleuren. Donker omdat dit wordt geassocieerd met de nacht. Daarom heb ik als basiskleur **zwart**. Deze kleur gaat samen met **grijs**, en **tinten blauw**. Blauw wordt ook vaak geassocieerd met de nacht.

Ik heb **wit** gebruikt voor de tekst en accenten omdat deze kleur mooi contrasteert met de donkere achtergrond. De content springt hierdoor goed naar boven.

Ontwerp en breakpoint graph

120 em

60 em

30 em

Het ontwerp bevat verticaal drie elementen, de navigatie, de titel en de tekst. Horizontaal verschilt dat per breakpoint. Bij 120 em is de tekst verdeelt in drie vlakken, bij 60 em in twee vlakken en bij 30 em in 1 vlak.

Variaties

Kleur

Lichter

Sterrenbeelden in achtergrond

Geen kleur, minder opvallende
titel